

Der har flere gange i dagens løb været draget paralleller til 1930'erne og til situationen med hr. Hitler som diktator i Tyskland, og de sammenligninger er ikke helt ude af proportion. Jeg vil bare give den facet, at hvis Saddam Hussein ikke var diktator i et mellemøstligt land, men hvis han var det f.eks. midt i Europas hjerte, således som vi oplevede det i 1930'erne, er jeg helt sikker på, at resten af Europa belært af sidste verdenskrigs erfaringer for længst ville have reageret.

Nu har vi vist en englelig tålmodighed, fordi der er så langt derned, og vi har ikke fattet, at det også er en trussel imod os, men det er det. Målet må naturligvis være at få fjernet Saddam Hussein og ikke som sidst hænge sig i nogle formaliteter, men virkelig føre den kamp, hvis den bliver nødvendig, til bunds og til ende.

Så er det blevet kritiseret, at beslutningen skal gennemføres på én dag. For min skyld kan det være én dag eller to dage, det er ikke afgørende, men det vigtige ved at gøre det hurtigt er at sætte styrke bag signalet. Desuden er det jo ikke rigtigt, at det er noget, som vi er blevet gjort opmærksom på i går og skal vedtage i dag. Vi er i årevis og nu i månedsvis og i ugevis meget stærkt blevet gjort opmærksom på situationen, og hvad den kan udvikle sig til, så der har været masser af tid til at forberede sig, til at spørge eksperter og til at overveje og gå i tænkeboks og alt det dér. Der er faktisk ikke mere at vente på.

Vist er der da betænkeligheder ved at skride til krigshandlinger. Der er da ikke ét menneske på Jorden, ej heller i USA, som ikke frygter sådan noget, men man er jo nødt til at overveje alternativerne, og alternativerne er så meget mere skræmmende, at man er nødt til at påtage sig den opgave, som der her er tale om.

Derfor er der for CD ingen tvivl om, at vi støtter regeringens oplæg, og vi vil også meget gerne medvirke til et hurtigt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Et enkelt opklarende spørgsmål til hr. Melchior.

Hr. Melchior sagde, at målet er få fjernet Saddam Hussein. Jeg vil godt spørge, om hr. Melchior finder det mål at få fjernet Saddam Hussein indeholdt i regeringens forslag.

Jeg vil også gerne spørge udenrigsministeren, om det endelige mål for aktionen her er at få fjernet Saddam Hussein. I så fald vil jeg godt

spørge om, hvor der er redegjort for det i forslagens bemærkninger.

Jeg vil også godt spørge, om det er klogt, for det må forudsætte nogle forestillinger om, hvem der så skal være de nye magthavere i Irak. Hvor skal de findes? Skal de findes internt i Irak, eller skal der etableres et styre udefra, og hvem skal i så fald etablere det? Skal det ske blandt de lande, der foretager den militære aktion? Det her er jo ikke en FN-aktion. Hvem er de nye magthavere, og hvem skal sørge for, at de kommer til magten?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I forlængelse af hr. Villy Søvndals spørgsmål vil jeg gerne spørge hr. Arne Melchior: Hvordan skal en krig fjerne Saddam Hussein? Forestiller CD sig, at man med præcisionsvåben skal ramme lige dér, hvor han er? Er det den forestilling, der bevæger sig i CD's hoveder? Eller tror man, at en krig vil fremme de kræfter, der ønsker at fjerne Saddam Hussein med demokratiske midler eller med de midler, der er i det irakiske folk selv?

Er det ikke nærmere sådan, at hvis man gennemfører den krig, der nu er lagt op til, styrker man Saddam Husseins muligheder for at bevare sit diktatur? Det er jo den konklusion, stort set alle eksperter er nået frem til: at man dermed sikrer Saddam Husseins diktatur i yderligere 10-15 år.

Hvor er logikken, spørger jeg hr. Arne Melchior.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning og derefter hr. Arne Melchior.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Arne Melchior hævdede, at der i USA er almindelig opbakning til denne krig. Så ved jeg ikke, om hr. Arne Melchior har læst den artikel, der lørdag den 14. februar var i Politiken, og hvor det blev oplyst, at præsident Clinton endnu ikke har været i stand til at indhente Kongressens godkendelse af den krig, som han har bedt den danske regering om at deltage i, og at der i Kongressen er ganske alvorlig bekymring over og kritik af det projekt, som præsidenten egenmægtigt har inviteret Danmark til at deltage i. F.eks. har den republikanske senator Arlen Specter sagt – og republikanerne er jo bestemt